

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 15. marca.

— r. — Že je nas preobdajal strah, da so naši državni poslanci podvrženi morda tistemu zimskemu spanju, ki stlači polha v duplo, kadar pobeli prvi sneg zelene loge. A sedaj so se vendar zopet oglašili in raznenadili so Slovence z malim razporom. Barona Scharschmida predlog, po katerem naj bi se germanizacija s pomočjo posebnega zakona utrčila in pospeševala, razdvojil je peščico naših državnih očetov, da so se razkrojili na tri strani: jedni glasovali so za komisijo, drugi proti nji, in tretji si sploh nikakega mnenja napraviti niso mogli, ter se niti glasovati niso upali! Večje babilonske zmešnjave si skoro misliti ne moremo. In vendar se je razpravljalo o predmetu, ki je moral slovanskim poslancem sam ob sebi jasen biti. Razpravljalo se je o predlogu, ki hoče za vse čase odijozen privilegij ustanoviti nemškemu jeziku v korist, ter uničiti jedenkrat za vselej tisto načelo, ki je obseženo v XIX. členu naše ustave. Odsle naj imajo Nemci največ pravic, Slovani pa samo toliko, kolikor bi nemškemu privilegiju ne služilo v kvar! Kdor ima le kolikaj narodne zavesti v sebi, ta mora biti prepričan o tem, da Scharschmidov predlog nikdar zakon postati ne sme.

Če se je tedaj o takem predlogu razpravljalo, menil bi človek, da naši poslanci niso imeli druge dolžnosti, nego tesno skleneni in jedini stopiti na bojišče, ter se z vso odločnostjo postaviti v bran. Obžalovati je, da tega neso storili, in to toliko bolj, ker so jim bratje Čehi pokazali pravo pot, in ker je voditelj českega naroda Ladislav Rieger prepričevalno odkril vse nevarnosti, ki bi slovanstvu pretile, da postane zakon Scharschmidov predlog. Smešno je meniti, da bode predlog, ki se vidi narodno in materijalno krepko uterjenim Čehom silno nevaren, Slovincem pravi dar božji, in smešno je tudi upati da bi zakon, ki bi ugajal nemškemu levičarjem, mogel Slovanu pravičen biti. Časi, ko so Trojanski konji preslepili oblegane trdnjave, so že davno pretekli, in darovi Danajcev se v naših dneh cenijo po pravi vrednosti! Ali o vsem

tem dana bode nam prilika govoriti pozneje, ko se bode o Scharschmidovem predlogu z nova obravnavalo v visoki zbornici.

Nikakor pa ne moremo molčati o govoru našega državnega poslanca, gospoda Jakoba Hrena, s katerim je letá v svojem imenu in v imenu grofa Hohenwarta, kneza Windischgrätza in profesorja Šukljeja priskočil Scharschmidu na pomoč. Kako neroden in neumesten moral je biti ta govor, pričuje pač najboljši tisti krik in hudomušni šum, ki je zavladal vsled tega govora po levičarskih listih! Mogoče je, da govornika neso prav umeli, in da dolenski državni poslanec svoji misli ni mogel dobiti pravega izraza, a ravno zategadelj bila mu je dolžnost molčati, ker toliko je moral vendar vedeti, da se v imenu slovenskega naroda tako govoriti ne more, in da slovenski državni poslanec pri tako kardinalnem strogo narodnem vprašanju, katero hoče rešiti barona Scharschmida načrt, ne sme naglašati samo svojega subjektivnega mnenja, ki je obilokrat nezanesljivo, posebno tedaj, če si je človek to subjektivno mnenje ustvarjal in koval v nemškem Celovci!

Gospod Hren se je tedaj brez dvojbe prenačlil, in ker je parlamentarni novinec, nočemo preostro obsojati niti njegovega govora, niti njegovega obnašanja proti Čehom, ko jim je očital, parlamentarno nezrelost; pač pa konstatujemo, da je govornik zastopal pri ti priliki samo svoje tri tovariše, in da ni imel mandata v imenu Slovincem tako govoriti!

O vsebini Hrenovega govora nečemo na dolgo razpravljati. Argument, da mora Slovan, vsak predlog od nemške strani spoštljivo poslušati ter se o njem posvetovati, Slovincem, ki smo bili že tolikokrat po Nemcih kruto obrncani, zasmehovani in zasramovani, ne more dopadati. Samo na Koroško pogledimo in opazujemo, s kako „spoštljivostjo“ se sprejemajo predlogi slovenske stranke! Kakor psi za zajcem so koroški nemškutarji za Slovincem, in ti so pravi Heloti, dasi imajo skoro tretjino prebivalcev v starodavnem Gorotanu! Sicer pa parlament ni plesna dvorana, kjer se ima občevati vedno z belimi rokavicami na prstih in z medom na jeziku!

Kakor si mi govor deželne sodnije svétnika obračamo in obračamo, nikakor nam ni po godu. Nekaj koroškega ima na sebi in mogoče je, da je gospod svetnik govoril v hvalo grofu Hohenwarthu in knezu Windischgrätzu — ali Slovincem ni všeč, da pest slovenskih državljanov poslancev o tako odločilnem predlogu, kot je Scharschmidov, ni jedina, in da se je v klaverno nasprotje stavila z brati Čehi in odličnim njihovim vodjem dr. Riegerjem, kojega nam je profesor Šuklje tolikokrat priporočal za politični uzor!

Gospod Hren govoril je tudi o utiliteti, in kolikor mi sklepamo iz njegovega poveršnega govora, rad bi paktoval z Nemci, rad bi pripoznal privilegij nemškemu jeziku, samo da odpade ubogo malo drobtin z germanske mize za jezik slovenski. Ali mi vprašamo, nema li Slovenec že vseh tistih pravic, ki mu jih ponuja Scharschmidov predlog, na podlagi člena XIX., in ali ne sme že sedaj vsega tega zahtevati, kar mu obljubuje baron Scharschmid? Člen XIX. naše ustave je ravno tako dobra postava, nego bode vsaka druga postava, in vzlic ti postavi so naši sodniki sodili, da se niti v slovenskej Kranjske ne sme uložiti slovenska uloga. Ako tedaj napravite Scharschmida predlog za zakon, in ako odkazete nemškemu jeziku odijozen privilegij, tolmačili bodo gospodje sodniki duh te postave tako, da nam ne bodo zabranjevali samo nemških ulog, temveč da nam bodo sploh prepovedovali slovensko misliti, slovensko dihati! Dajte Nemcu samo kazalec od svoje roke, in prepričani smo, da Vam bo z veliko spretnostjo odvzel zrak življenja, in sploh vsako prosto dihanje!

Postava sama Vas še ne reši, ker bi bili sicer že davno odrešeni, ko imamo vendar jasno in točno postavbo v členu XIX.! Tudi smo pri administrativnih uradnikih vedno več dosegli, nego pri sodniških. Kar imamo svobode glede rabe slovenskega jezika, dobili smo jo po ukazini justičnega ministra, najvišji kasačijski dvor Dunajski pa je še pred tremi leti razsodil, da je bila v slovenskem jeziku izdana razsodba sodnije v Kamniku,

LISTEK.

O Emoni — Aquilini.

(Berilo v zabavnem večeru.)

Čestiti tovariš našega poštenega društva gospod prof. Vrhovec nam je lepo razlagal imenitnosti Ljubljanskega mesta pred 200 leti. Ker je dolžnost vsakega uda, ki je mož od peresa, v društvu kaj prednašati, ne smem tudi jaz zaostati.

Moj predmet seza v predhistorično dobo Ljubljanskega mesta, katerega pa ni Jason ustanovil, ker Emona, ki velja za prababico Ljubljane, je stala po preiskavah g. prof. Müllnerja v izkerm Studenci, tu pa, kjer zdaj bela Ljubljana stoji, je stalo drugo starokranjsko mesto, čijega kranjsko ime so Rimljani v Aquilina preložili. Gospod prof. Müllner si je glavo belil, kako bi se Aquilina po domačem zvala, slutil je, da se Aquilina ima izvajati iz aquilus, črn, črnkast, črnorjav, že je mislil na bližnje: Črnuče, a tam ni našel sledov rimske naselbine, in mimo Črnuče ne teče tudi nobena večja voda, a pri Aquilini je tekla reka, črez katero je slavni vojskovodja Στελίων s svojo armado korakal, in to vodo imenuje grški pisatelj Zosimus: Αχίλλης = Aquilis.

Kako se je tedaj Aquilina po starokranjski velela, „slovenski“ se ne more reči, ker Sloveni so po Nestoru nekaj po Dunaji bivali, tudi Dunaj slavno poglavito mesto našega cesarstva postavili, a iz Dunaja so jih, kakor Nestor poroča, Vlahi to je Kelti pregnali, a v spomin, da so Sloveni Beč postavili, še so Kelti mesto zmirom imenovali: Vindobona to je: Windengründung, windische Gründung, ker „bona“ po slovitem keltskem gramatiku Casperu Zenstu označuje: Gründung, Fundatio, zato: Juliobona Julius, Augustobona — Augustusgründung. Mi smo slišali, da v latinščini: „aquilus“ označuje črn, črnkast, črnorjav, zato: aquila, orel, ptič črne barve, aquilo, sever, boreas, der Dunkelbringende, kako učeni jezikoslovci trdijo, in res prav imajo, ker z enakim pomenom nahajamo praserodno grško: ζχλος, Dunkelheit in literško: aklas, dunkel, schwarz, blind.

Poslušajte zdaj prečestiti tovariši poštenega društva za podporo ubogih slovenskih pisateljev, in teh je večina, med bogataši se jih le malo svéti, in med temi najdemo čestitega našega pisatelja * * * stat nominis umbra; in strmite — Aquilina je prevod najstarejšega kranjskega mesta: Krakovo.

Krakovčani so najstarejši prebivalci kranjske dežele. Že Jason, jih je tukaj našel, oni so tisti „Indigence“, kateri so po Pliniji pomagali Jasonu barko pri vesi „na Savi“, kjer je bil utečal, vzdigati, in so jo na svoje močne rame si naložili, in črez barje v Ig zanesli, kjer je Jason Emono postavil.

Krakovčani so pri Vrhniku nalagali italjansko blago, in je po Ljublanci prevažali v Dunaj in črno morje, Lah so njim vspešno trgovino bili zavidali, prišli s močno vojsko nad nje, in nje podjarmili. Koj, ko je Krakovo postalo rimsko mesto, so iz Rima poslali Praetora in Aedila, ta pokličeta, ko v Krakovo prideta, mestnega župana pred se, in ga osorno vprašata: Kako bi se Krakovo velelo po latinski, mi mu hočemo rimsko ime dati, quia ubi Romanus vincit, Romanus habitat. Krakovski g. župan je znal dobro latinski, naučil se je od laških trgovcev, in kakor so Krakovčani še danes prebrisane glave, bil je tudi naš župan, ne dolgo premišljajoč odgovori: Aquilina, rekši pri sebi: sicer bi moral povedati: Corvina, ker krak označuje krokarja,* a ime: Aquilina je imenitniše, in vsaj mi Kranjci ne delamo razložka

* Ruski: krak, kruk, karkun česke krk polsk. krak, Rabe.

v slovenskem Kamaiku ničeva in neveljavna. O vsem tem bo čas govoriti tedaj, ko bode odsek, kojemu se je izročil Scharschmidov predlog in v kojem ni Slovence, državni zbornici v tem predlogu poročal. Za sedaj pa bi svarili slovenske državne poslance pred politiko narodne mlačnosti, ali bolje rečeno pred politiko nezavednosti (Politik des Unbewussten).

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 12. marca.

Jezikovna postava, preporek Avstrije v duhu pravice, narodno odrešenje in pomirjenje — na dnevnem redu današnje seje! O teh milih, divnih in lažnih glasov! Kolikokrat smo jih že čuli iz poklicanih vrst, kajkrat smo jim že verjeli, ker so poverjeni bili z najvišjimi podpisi, kaj vse smo zanje storili in žrtvovali v krvi in blagu, da bi jih priklenili na istino, da bi se uresničili nam za varno in stanovito narodno življenje, uspešno napredovanje! Ali vsi ti glasovi bili so nam prazne sanje, bridke prevare, vse naše žrtve tlaka tlačanov! Sedem let — toliko časa namreč vlada nam že grof Taaffe — stojimo pod elastičnim vejevjem pravoljubnega programa, da koprismo in hramo pod njim kakor bajeslovni, s prevarami uničevani Tantalus. Namestu, da je vlada tesno po svojem programu sama skrbela za korenito preobnovo podstave mirnemu notranjemu življenju državnemu, za enakopravno uredbo narodnega območja, potiskala je naše nadeje iz leta v leto, samo tu pa tam krpajoča z naredbami piškave vrednosti ter s slepečimi personalnimi premembami. In ni se niti tedaj poprijela svoje naloge, ko je opozicija prišla s predlogom Wurmbrandovim, ki ni bil le napad na narodno svobodo in pravico nas avstrijskih Slovanov nego tudi prav odločno zaničevanje Taaffejeve zastave. Tretje leto teče tudi že od tega, vedno čujemo enakopravnostno petje nad nami, a v sebi zadovoljstva ne čutimo po njem, ker se nam enakopravnost ne izvršuje, ker je nihče izvrševati vezan ni.

In tako smo srečno pričakali današnjega dne, katerega nam, ne nadstranska vlada, nego znova pristranska levica predlaga in razklada obsežen načrt jezikovne postave. Naravno, da od take strani za nas morejo priti le odurni glasovi! „Lex Scharschmid“ bi Čehom, nam Slovencem, Hrvatom in Malorusom izkopala jamo in če smo danes v zbornici čuli njene zagovornike, pred vsem barona Scharschmida in grofa Wurmbranda, bili smo uverjeni, da je baš uničenje slovanskega upliva v Avstriji tega predloga prvi in zadnji namen. S pravičnim uporom in trudom v srci bi se tedaj lahko od njega obrnili. A vendar mu ne zanikajmo te zasluge, da je sprožil najvažnije vprašanje naše notranje politike, uredbo jezikovnih in narodnih naših razmer. To vprašanje se enkrat mora rešiti, in če nas ne varajo znamenja, tem bolje za Slovane, čim preje se to zgodi. Da glede tega vprašanja državnozborska desnica, katerej je uredba in izvršitev enakopravnosti

med Orlom in krokarjem, in celo v Gutsmanovem slovníku je beseda „oru“ tolmačena: Adler in pa Rabe, zraven tega še je kraljevi orel imenitna ptica, nego krak, dasiravno oba lepo ne pójeta, marveč grdo krokata. Dominus spectabilis Aedilis je zapisal v matice Aquilina, in Dominus strenuus Praetor je izdaval odslej vse ukaze in odloke: ex Aquilina. Krakovčani so si skoro rimsko kulturo prisvojili, latinski kramljali, in radi slišali, ako jih sosedni Štajerci, ki so se takrat „Norici“ klicali, imenovali: Aquilinentes ne pa Krakovčani.

V vatikanskem arhivu se je našel star rokopis Krakovskega pisatelja: Cajus Carpio. Ker Carpio pomenja karf, si je gotovo ime dal po Krakovskem karfu. Ta je spisal razpravo. „De origine Aquilinae“, in iz tega posnamemo sledeče vrstice.

Urbs Aquilina condita vetustissimis temporibus a Carnis, vocabatur prius Krakovo, postquam in civitatem romanam redacta, accepit nomen Aquilina, denominatio orta ex vocabulo carnicum krak, aquila vel corvus, attamen Krakou etiam significat aquilus, niger, fuscus, sicuti per vocabulum carnicum: vran exprimitur niger, aquilus, corvus, et equus niger.

Ker je Lubljanca takrat iz barja dobivala še prav črno vodo, so tudi to reko imenovali: Kraka lat. Aquilis, po nemšk. Rabenschwarza Čestitim tovarišem se ponižno klanja častni ud

Επιχαριος.

nosti program, ni jedina, to je bilo že poprej jasno, a še jasneje je po današnjem glasovanju. Užalila nas je ta razcepljenost, a še hujše nam je bila zvest, da se tisto pičlo organizacije, kolikor je naših zastopniki imajo v Hohenwartovem klubu, nič ne velja, da nima toliko mejsobnega dogovora, da bi mogli v zbornici nastopati složno. Dvanajst jih je, pa je poslanec g. Hren moral govoriti o „frakciji“. Stvar se je bila poprej razpravljala tudi v klubu, seveda ni bilo časa, da bi bili vsi naši navzočni — in ukrenilo se je tedaj, da bodo glasovali za odsek levičarskega predloga. Hvaliti moramo samo to, da je bil takoj sklep storjen, ne glasovati tako brez javne motivacije. Danes je bil prvi upisan gosp. prof. Šuklje, da bi meritorno govoril proti predlogu, potem pa razložil, zakaj v formalnem oziru želi, da predlog pride v razpravo v odseku. Pa dal se je izbrisati, ker sta ga osobito dr. Rieger in Trojan pregovorila, da bi tako zastran meritornega govora ne bila predolga debata. To je menda navedlo tudi dra. Gregar, da ni govoril, dasi upisan. Kolikor smo posneli iz razgovora z gosp. poslancem prof. Šukljejem, njegov govor bi bil na povsem pravem stališču. G. prof. Šuklje je predlogu apriorističen nasprotnik in pobijal bi ga glede na njegov princip, kakor tudi na podrobna določila in na tendencijo. Vendar pa on ni za to, da bi se zavrgel predlog „a limine“ in to zaradi tega, ker je stanje slovenskega naroda tačas tako sumno, da se je treba poganjati za izvrševalne postave k členu XIX. Tudi na Kranjskem so vsi boljši pogoji življenja „precarium“, a na Spodnjem Štajerskem, na Koroškem in v Primorju so razmere sedaj veliko hujše, nego-li so bile pod meščanskim ministerstvom in v Lasserjevej dobi. Praksa nas je o tem uverila, da naredbe zastran čl. VII. drž. osn. postave ne izdajo ničesar, nego nujna je potreba izvrševalnih postav k členu XIX. Kar se pa tiče kompetence, poklican je nekoliko deželni zbor, nekoliko pa sta poklicana eksekutiva in državni zbor. Tembolj je gospod poslanec profesor Šuklje tudi za kompetencijo državnega zbora, ker bi Slovenci ne dosegli svojih pravic, ako bi te zavisne bile od izvrševalnih postav nemških deželnozborskih večin v Gradci in Celovci, ali italijanskih v Trstu in v Poreči. S predlogom Scharschmidovim se v odseku, to je jasno, ne bode dalo nič pričenjati, ker se niti zboljšati ne da, toda razprava o njem bode dala vsakovrstnega gradiva za blagodejno izvrševalno postavu členu XIX., v kolikor je zanjo pristojen državni zbor.

To pravo stališče zastopati je imel hvalevredni namen slovenski zastopnik g. svetnik Hren, ki se je danes v debati oglašil na posebno željo koroških rodoljubov. Mi bi bili le želeli, naj se je to zgodilo v takej obliki, da bi levičarji ne bili imeli toliko, če tudi prisiljenega veselja z izjavami tega poslanca. Prvič je on videl več dobrega za enakopravnost v Scharschmidovem predlogu, kakor pa je v resnici; najbrže je imel pred očmi le koroškega Slovence, kateremu se v narodnem oziru slabše kakor sedaj ne more goditi in kateremu bi že „lex Scharschmid“ bila dobrota. Ker je s tega stališča enkrat preveč poudaril spravljaljivost jezikovnega načrta, ob enem pa pretrdo obsodil upor Čehov proti predlogu — in to je bila druga napaka, ne bomo se čudili, ako bodo nemško-liberalna glasila jutri to kost glodala in če bodo česki listi našega poslanca obsojali. V drugih ozirih pa je bil govor zasnovan z dobrimi razlogi, ki so stališče g. Hrena označili „contra“ predlogu, če prav se je — menda je to bil parlamentarni „lapsus“ — upisal „pro“. Tudi to smo pozvedeli, da formalnega mandata g. govornik ni imel od tiste frakcije, ki se je sicer z njim ujemala, ker klub ni nobenega vezal v tem oziru in so se le tedaj navzočni slovenski poslanci dogovorili, glasovati za predlog. G. svetnik Hren je obrazložil le svoje stališče in željo zlasti Celovških Slovencev, ki zahtevajo narodnostno postavu.

Kakor smo že dejali, slovenski glasovi so se cepili pri glasovanju. Proti razpravi v odseku so glasovali tisti, ki jih ni bilo pri dogovoru v klubu, za njo pa gg. grof Hohenwart, prof. Šuklje in knez Windischgrätz. G. Hren je bil slučajno zadržan, gg. Obreze, dra. vit. Tonklija, Nabergoja in Vošnjaka pa na Dunaji ni.

O debati samej le nekaj malega. Levičarji: baron Scharschmid, Heilsberg in grof Wurmbrand premlevali so več ali manj znane argumente in sofizme. Knez Czartoryski je za poljski klub izjavil,

da bode stranka glasovala za razpravo v odseku, dr. Rieger pa v imenu kluba českega, da predlog zavračajo „a limine“. Malorus Kovalski je govoril za razpravo. Dalje sta z desnice govorila Hren in Pavlinovič, ta v hrvatskem jeziku naglašajoč, da je Dalmacija državopraven del Hrvatske, da je tedaj njen deželni jezik hrvaščina. Dr. Sturm je predlagal glasovanje po imenih, in sicer zato, da se pokaže, kdo je za Avstrijo, kdo ne. Ta drzna interpretacija, katero je takoj predsednik kaznil s protestom, vzbudila je viharjen prizor, ker je z jedne strani dr. Rieger, razburjen z desnico mahaje in z gromkim glasom oporekal levičarsko predbacivanje, z druge strani pa je proti njemu levica prav divje razsajala. Za tem je bilo glasovanje, v katerem so nekateri česki poslanci oddali svoj votum z „ne!“ in konec je bil, da se je predlog Scharschmidov odstopil z 208 glasovi proti 68 posebnemu odseku, čegar 36 članov se ima še odbrati.

Koliko vspeha in kedaj se ga nam je nadejati, to nam zakriva bodočnost. Ali upanje imamo, da bode desnica imela dovolj moči, zložiti se za proti-predloge, za načrt prave avstrijske jezikovne postave.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. marca.

Listi raznih strank se bavijo s sklepom državnega zbora, da se Scharschmidov predlog izroči posebnemu odseku v pretres. Nemški liberalci se jako radujejo, da se je opozicija posrečilo zasedati razpor mej desnico. „N. Fr. Pr.“ misli, da se je položaj od takrat, ko se je Wurmbrandov predlog zavrgel, bistveno premenil. Nek drug liberalni list pa misli, da je razkol navstal vsled nekih višjih uplivov in trdi, da je potegovanje vlade, da se predlog izroči odseku, v zvezi z nedavno izdanim ukazom vojnega ministra, da se pri vojaki v službi ne sme nikjer rabiti polkovni jezik, ampak le nemški vojskni jezik. Mogoče je vse. Poslednji čas se vladni krogi bolj začnajo ogrevati za nemščino. Staročeski listi se tolažijo, da razkol, ki se je pokazal na desnici pri glasovanju o Scharschmidovem predlogu, ne bode imel nikakih slabih posledic. „Narodnim Listom“ se pa položaj zdi jako kritičen. Naši zavezniki so nas zapustili, piše ta list. Razen južnih Tirolcev, nekaterih Slovencev in Dalmatincev ni nobeden naših zaveznikov, na katere so se Staro-Čehi toliko zanašali, v tem našem životnem vprašanju glasoval z nami. Najbolj je Čebe užalilo glasovanje Poljakov; to je najhujša prevara, katero so Čehi v svojej aktivnej politiki na Dunaji doživeli. Tudi ti Brut? kličejo „Narodni Listy“, ali še celo poljski bratje nemate srca za nas? Še celo vi ste nas zapustili v trenutku, ko baš zgodovina jasno govori, kaka nevarnost nam vsem preti od germanizacije. Govor Czartoryskega tolmačijo „Narodni Listy“ tako, da so Poljaki pripravljeni vsprejeti nemški državni jezik, samo Scharschmidov predlog bodo nekoliko premenili in ga z nekaterimi dodatki olepšali, da ne bode tako nevaren videti, a v resnici pa bode ostal, kakršen je. Poljaki neso samo razrušili sloge na desnici, ampak dali so tudi Nemcem nova upanja. To glasovanje je črn oblak, iz katerega preti zakoniti nemški državni jezik. Pokazalo se je, kako slab je česki upliv. Česki narod se bode sedaj prebudil in spoznal, koliko se ima zanašati na svoje zaveznike in to je tudi nekaj. Kako veselje so morali občutiti Bismarckovi pionirji, ko so poljski poslanci tako odgovorili njih adresi na Bismarcka. Vlada stoji popolnem na podlagi Scharschmidovega predloga, katerega pa Slovani ne morejo vsprejeti. Jezikovni odsek jo le nevarnost za jedinstvo desnice. Nikdo ne more vedeti, kaj se v njem vse prigodi. Čehi bodo morda morali motivirani dnevi red odkupiti s koncesijami raznim frakcijam. Ko bi se nemščina proglasila za državni jezik, potem bi čast zahtevala od slovenskih poslancev, da bi se v državnem zboru služevali samo svojih idijomov. Vlada in levica naj bi pa skrbela za tolmače. Vladino sodelovanje v odseku bode brez vse koristi. Ako se prizna nemščina kot državni jezik, morajo slovanski poslanci izstopiti takoj iz odseka, če se pa ne prizna, bodo pa Nemci isto storili. Ko je grof Taaffe v zboru spregovoril, odprl se je mej vlado in Čehi ravno tako širok prepad, kakor je mej Čehi in Nemci. Vlada naj le pomisli, ali bolje varuje avstrijske interese, če se brati z Knotzem, kakor bi se pa s Čehi, nemški klerikalci naj si pa sedaj drugod iščejo zaveznikov za svoje nazadnjaške namene. To je sedaj gotovo, da klerikalci s pomočjo Čehov ne bodo dobili konfesionalne šole. Česki narod, ki je prisilil svoje poslance, da so glasovali že v prvem branji proti Scharschmidovemu predlogu, bode tudi znal zavreti, da sedaj česki poslanci ne dovolijo konfesionalne šole. O takem predlogu, kakor je Scharschmidov, bi se Čehi mogli pogajati samo z Bismarckom, dokler so pa v Avstriji, ga pa morajo z brco zavrniti.

Vnanje države.

Nedavno so nekateri listi objavili oklice princa Petra Karadjordjevića. Ta oklice je pa nekda le ponarejen in ga ni izdal zet **črnogorskega** kneza. „Glas Crnogorca“ objavi v prvi številki izjavo, da princ Peter ni izdal dotičnega oklica. Peter Karadjordjević biva že jedno leto skoro neprestano v Črni gori, dotični oglas je pa izdan v inozemstvu. Sicer pa tudi ni misliti, da bi bil Peter Karadjordjević izdal oklice, ne da bi se bil poprej sporazumel z Rusijo. Rusija je pa odločno delovala na to, da se zabranijo kakšni daljši prevrati na Balkanu.

Srbski ministerski predsednik Garašanin bi rad odstopil, predno se snide skupščina, samo kralj ga prigovarja, da naj še počaka, da skupščina poroča o dogodkih v poslednjih mesecih. Garašanin se izgovarja, da radi slabega zdravja ne more več daljevladati. Nam je prav umljivo, zakaj se Garašanin boji stopiti pred zastopnike naroda. Ne ve, kako bi opravičil vladno politiko po neuspehih na bojiščih. Po železnici se je ustavil za osem dni prevoz blaga, ker se prevažajo rezervisti, vračajoči se domov.

Razmere mej **Grško** in **Turčijo** so še vedno zelo napete. Zlasti na Kreti hudo agitujejo Grki za združenje te dežele z grškim kraljestvom. Mohamedanci na Kreti so že v velikem strahu in beže v utrjena mesta. Oblastva se prizadevajo kolikor je moč pomiriti prebivalstvo. Kristijanski seljaki na Kreti hoteli so izročiti zastopnikom velelastij prošnjo, da bi se pridružili Grškeji. Konzuli so pa že poprej dobili ukaz, da ne smejo vsprejeti nobene take resolucije.

Nedavno je nek turški list priporočal zvezo **balkanskih** držav pod vodstvom Turčije. Ta ideja pa najbrž ni bila kristijanskim državicam po volji, kajti nič več ni čuti o njej. Sedaj je pa baš isti list predlagal carinsko zvezo vseh balkanskih držav. Ta ideja bi pa ne bila tako napačna, a vendar ni dosti upanja, da bi se uresničila.

Tudi v **Rusiji** hočejo uvesti obligatorični nedeljski počitek, kakor se je uvel poslednja leta v raznih državah. Dotične določbe pa hočejo postaviti na cerkveno stališče in jih baš sedaj pretresa sveta sinoda.

V **Rusiji** in **Nemčiji** se že več let delajo priprave za velik boj, ki se bode prejel ali slej bil mej Nemčijo in Rusijo. Četudi sta si obe državi prijazni, vendar obe utrjujeta mejo. Rusija ima že dije časa v poljskih pokrajinah primeroma dosti več vojske nakupičene, kakor v družih krajih. Vsako leto se kak polk kar natihem pomakne na Poljsko. Isto dela Nemčija. Vzhodne trdnjave so kar nabite z vojniki. Iztiranje Poljakov nima tudi drugega namena, kakor da se Nemčija iznebi elementov, katerim ne zaupa. Bismarck misli, da se v tem velikem boju ne bode mogel zanašati na Poljake, zategadelj jih skuša ponemčiti, oziroma nadomestiti je z nemškim življenjem. To je uzrok zatiranja Poljakov v Nemčiji. Bismarck je pa tudi hotel nasprotstvo mej Poljaki in Rusi porabiti v svoj prid. Nemški oficijozni listi objavili so pismo nekake Volhinskega poljskega veleposestnika, kateri svetuje Poljakom, da naj se odrečejo Poznanjskemu ter se preselijo v Volhinijo. S tem bodo pridobili zase Bismarcka, ki jim bode pomagal ustanoviti novo poljsko državo, ki bi segala do Črnega morja. S tem bi bilo rešeno tudi orijentalno vprašanje, kajti Rusom bi se zaprla pot do Carigrada. To pismo je najbrž izmišljeno in ima pred vsem namen povečati sovraštvo mej Rusi in Poljaki. Ta zvižaja se pa Bismarcku ni posrečila. Vsi poljski listi, naj izhajajo v Prusiji, Avstriji ali Rusiji, zavračajo odločno ta predlog in pravijo, da naj le Bismarck sam Rusom zastavlja pot v Carigrad, Poljaki ga ne bodo. Poljski list „Chvila“ je pa še, kot odgovor na ta predlog, priporočal osnovno nekake slovenske lige in da naj Poljaki popuste vse svoje separatistične težnje in se sporazumejo z Rusi. Priporoča njim, da naj bodo v prvi vrsti Slovani. Pa tudi Rusija je že marsikaj ukrenila za veliki boj z Nemčijo. Pred vsem hoče porušiti pribaltijske Nemce, da jej ne bodo delali sitnob v tem boju. Pridobiti jih tudi hoče pravoslavnej veri. Njeno prizadevanje ni brez uspeha. Mnogo protestantov je že pristopilo k pravoslavju. V kratkem se bode sezidalo 15 novih pravoslavnih cerkva. Omejile so se pravice inostrancem v Rusiji. Prepovedalo se jim je bivati blizu meje. To je tudi naperjeno proti Nemcem, kateri se je bilo posebno mnogo naselilo v Poljskeji, da bi bili služili za nemške predstraže v velikem nemško-ruskem boju. Več Nemcev so pa že iztirali iz Rusije. Ker je v ruskih državnih službah mnogo Nemcev, kar bi utegnili Rusom v odločilnih trenutkih mnogo škodovati, pripravljata ruska vlada zakon, da noben inozemec ne bode mogel v Rusiji uradnik postati. Ta določba bode nekda veljala celo za privatne uradnike.

Bismarck se neče udeleževati posvetovanj odseka, ki pretresuje vladno predlogo o upeljavi državnega monopola na žganje, če tudi je popred to obetal. **Nemški** državni kancelar je spoznal, da bode vladna predloga zavržena, zato neče nič več slišati o pogajanjih dotičnega odseka. Monopol bode pa že tudi res v odseku pokopan, kajti zavržena sta že najglavnejša odstavka vladne predloge.

Dopisi.

Iz Gorice 14. marca. (Liberalci. — Sv. Lucija na mostu.) Pod mogočnim ščitom Tržaških mogotcev osnovala se je tukaj neka stranka, ki nosi ime „liberalci“, ki je pa prav za prav zmes iz židovskih, skrajnih laških, nemških in drugih elementov, katere družijo le koristolovje in sovraštvo do Slovencev. Glasilo tej stranki je že večkrat označeni „Corriere“, kateremu je baje mej drugim namen, kazati siromakom Slovincem najlepši cvetke italijanske kulture. Takih objavili smo že mnogo, eva Vam še jedno: „Soča“ objavila je v predzadnji številki članek, kateri pozivlja konservativne elemente, naj se združijo ter neglede na narodnost odzamejo gospodarstvo liberalni stranki v očigled bližnjim volitvam v mestni zastop. Nato je imenovani laški list strašno zakričal: gospoda, Slovenci hočejo v mestni zastop, dasi gotovo ni Slovencev, kateri bi hoteli biti pri sedanjih okolščinah v onem zboru Lahom štafaža. V tem članku, v katerem razliva poščenjak „Corriere“ ves žolč svoje židovsko-liberalne kulture na Slovence, trobi v vesoljni svet, da v Gorici živi sicer 3000 do 4000 Slovencev, a večinoma so ti le taki ljudje, ki hodijo od vrat do vrat berati itd. Koliko bi se dalo na to odgovarjati, da se nas je že prišla novodobna židovsko-liberalna italijanska kultura! Tako pa molčimo: guarda e passa!

Znano je že, da so našli pri sv. Luciji na mostu na levem bregu Idrije veliko pokopališče iz prazgodovinske dobe, kjer koplje že dve leti g. dr. Marchesetti v imenu Tržaškega muzeja ter pošilja starinske reči v Trst. Sedaj zdramil se je tudi Dunajski dvorni muzej ter odkupil od posestnika Golje svet, da bodo smeli na njim izkopavati starine. A naš Goriški muzej se še vedno prav nič ne briga za to, da si bi bil v prvi vrsti poklican skrbeti za to, da se zgodovinske starine ohranijo deželi. Tudi drugod našlo se je mnogo starin iz rimskih časov, a čuli nismo, da bi se bil Goriški muzej zanje brigal, pač pa slišimo, da se Tržaška gospoda zanje puli.

Iz Ribniške doline 13. marca. [Izv. dop.] Kar bi bili pod sistemom prejšnje vlade zaman prosili in pričakovali, to se je učinilo pod sedanjo vlado brez vsacih težav, brez vsacega hrupa, na korist tukajšnjemu prebivalstvu. Novačenju podvrženim mladeničem ne bode treba odslej naprej romati v oddaljeno Kočevje, denar, čas, trud in zamudo po nepotrebnem zapravljati, da store svojo domovinsko dolžnost, da plačajo krvni davek — ampak novačenje vršilo se bode od letos naprej razen v Kočevju za naš političen okraj i v Ribnici in v Velicah Laščah. Komur so krajevne razmere našega velikega, po dolžini jako razprostrtega, po širokosti hribovitega, težko dostopnega okraja znane, kdor je opazoval, kolikim denarnim stroškom, trudu, zamudi časa in sitnostim je bila dosedaj tukajšnja odrasčena mladež iz Ribniškega in Velikolaškega sodnijskega okraja razpostavljena, vrhu tega, da so jih ravno iz teh okrajev največ k vojakom potrdili, ve, kake dobrote je ta naredba za naše prebivalstvo. Kajti ako že mora večji krvni davek dati, naj se ga vsaj po mogočnosti obvaruje materialnih stroškov. Prebivalstvo za to dobroto žni neobčutno, marveč hvaležno je, da se ima zato zahvaliti visokej vladi in sl. c. kr. okrajnemu glavarstvu, posebno pa c. kr. okr. glavarju g. R. Kočevarju, koji si je stekel že mnogo zaslug za naš političen okraj.

Da si smo s tem že precejšnjo olajšavo dosegli, vendar čuti vsak, kdor iz naših sodnijskih okrajev ima kedaj opravila pri c. kr. okrajnem glavarstvu, kolika večja krivica se nam godi s tem, ker je sedež okrajnega glavarstva tako oddaljen od središča okraja, postavljen skoro na njega periferijo. Štiri trge, mnogo več in večjih vasij imata Ribniški in Velikolaški sodnijski okraj, oba sta veliko bolj razširjena, njih prebivalstvo ima pogostejše opravila pri okrajnem glavarstvu, ker mora večina leto za letom na tuje — in vendar naj bi jedini Kočevski sodnijski okraj, manj obljuden, z jednim mestecem, brez večjih vasij, Kočevski okraj, čegar prebivalstvo mora, ker krošnjarstvo ponehava, bolj in bolj doma ostajati — imel prednost. Kolika materialna škoda, zamude časa in sitnostij ima slovensko prebivalstvo radi te anomalije.

Upajmo, da se tudi v tem oziru vremena izpremené, da se bode i tu polagoma do spoznanja pravega prišlo in da se bode i za to požrtvovalen

mož našel, ki bode to vprašanje za vse prebivalstvo ugodno rešil.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Goricah na Dolenjem Štajerskem 400 gold. podpore.

— († Ivan Lavrenčič.) Preteklo soboto umrl je v Gorici g. Ivan Lavrenčič, notarski kandidat, 29 let star. Kakor vsi njegovi bratje in sploh vsa Lavrenčičeva obitelj, bil je pokojnik uzoren rodoljub, jako nadarjen in izobražen. Ker je tudi sicer imel na razpolaganje vsa sredstva za ugodno in upljivo socialno stališče, bil bi nam gotovo izvrsten delavec in sobojevnik na narodnem polji. Zategadelj globoko obžalujemo njegovo prerano smrt. Bodi mu zemljica lahka in blag spomin!

— (Osobne vesti.) G. E. Kramar, profesor kmetijstva in potovalni učitelj za Primorsko, imenovan je ravnateljem deželne kmetijske šole v Gorici. — Gosp. Alfonz Oblak, trgovec in posestnik v Rudolfovem, poročil se je v 3. dan t. m. z gospico Katinko Šolarjevo iz Kroke.

— (Gosp. Jurij Šubic,) odpeljal se je sinoči v Pariz, kamer ga je poklical znani mecen v Parizu živčih avstrijskih umetnikov Karol Sedelmeyer, poverivši našega genijalnega rojaka-slikarja z veleznatnim naročilom za njegovo razstavo. Srečen pot in sijajen uspeh!

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 16. dan marca 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvostedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni zastop. III. Stavbinskega odseka poročilo o popravu ceste na grad za Orlovim posestvom. IV. Šolskega odseka poročilo a) o dotacijskih računih II. mestne deške, nunske in mestne dekliške ljudske šole za šolsko leto 1884/85, b) o nakazilu nagrad z I. polovico tekočega šolskega leta voditeljema in učiteljem obrtnih pripravljalnih šol. V. Finančnega odseka poročilo o škontriranji mestnih blagajnic, potem tajna seja.

— (Zabavni večer) pisateljskega podpornega društva preteklo soboto bil je srednje obiskan. Predsedoval je g. Ivan Vrhovec. Prvo berilo, katero je doposlal dovtipni *Επὶ γὰρ*, čital pa gosp. prof Raič, priobčili smo v današnjem podlistku. Drugo berilo imel je gosp. E. Lah, ki je z velikim trudom prav srečno sestavil krajevna imena kranjska v obširen in šaljiv spis, kateri se sicer ne strinja z načeli jezikoslovcev, a prouzročuje mnogo veselosti in smehu. Obe berili vsprejeli sta se z veliko pohvalo.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je burka „Robert in Bertram“, ki je namenjena izključno „nedeljskemu“ občinstvu. Uspeh bil je v gmotnem oziru jako dober, kajti galerija bila je do zadnjega sedeža razprodana, parter skoro isto tako in tudi lože niso bile tako dolgočasno prazne, kakor navadno. Kar pa se tiče predstave same, uspeh ni bil vseskozi dovoljen. Peterospev v prvem dejanji se je skazil, tudi mešani zbor ni šel gladko, kar je tem naravnije, ker sta ti točki jako težavni, ker se je igra prehitro uprizorila in je bilo menda premalo skušenj. Vendar moramo glede petja pohvalno omeniti gospico Nigrinovo in g. Kocélja. Naslovni ulogi sta dobro predstavljala gg. Slobodin in Šrej, bila sta jako gibčna in hudomušna. Jako dobro igrala je gospica Vrtnikova, ki je sploh doslej vsako njenih mnogovrstnih ulog dobro pogodila. Izmej gosp.: sta posebno ugajala Perdán (Miha in bankir Iglovec) in Čutnik (Mokar). G. Perdán je okornega Miho prav dobro obrisal, tudi bogati bankir Iglovec se mu je posrečil, akoravno je „Iglovec“ podoba, ki v Slovincih nima reprezentantov, torej je tudi njega karikatura le z nemškega k nam prestavljena. Gosp. Šrej, ki je včeraj prvičkrat v večji ulogi nastopil, bode dobra gledališka moč. Ostalih uloge so premalo razsežne, da bi o njih sodili. Opomniti pa moramo, da so bili presledki mej posamičnimi dejanji predolgi. „Nedeljsko občinstvo“ bilo je s predstavo izredno zadovoljno in ploska in smeja bilo je v izobilju.

— (Veliko baklado) priredila je v soboto zvečer tukajšnja garnizija F. M. L. baronu Reinländerju, ki je imenovan kornim poveljnikom v Brnu. Do 300 baklašev z vojaško godbo in na tisoče prebivalstva napojnilo je Turjaški trg in g sednje ulice. Godba sivala je več komadov, ko

pa zasvira cesarsko pesen, zasvetil se je prostrani trg v bengaličnem ognju, zaorili so vojaki in drugo občinstvo: „Hurrah!“, „Živio!“ in „Slava!“, kajti baron Reinländer bil je mej vojaki, kakor mej prebivalstvom zaradi svojega koncilijantnega obnašanja jako priljubljen.

— („Pokrok“,) organ českega kluba, neha 21. t. m. iz finančnih ozirih izhajati. Na mesto tega lista začne izdajatelj izdajati nov manjši list, ki bo ceneji.

— (Nesreča.) V soboto zvečer bil je na južnem kolodvoru blizu tovarnih skladišč 19 letni Fran Skubic, ko je urejal vlak, tako silno strtl, da je bil takoj mrtev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 15. marca. Trgovinski minister Pino dal je svojo ostavko, ker so se tudi mej ministerstvom pokazala različna mnenja o trgovinskega ministra naredbi iz dne 26. februarja 1886 glede delokroga pošto-hranilnega urada. Zaradi tega se je na danes določena seja budgetnega odseka odpovedala.

Carigrad 15. marca. Bolgarsko-turški dogovor še ni podpisan, ker bolgarski knez nasproti prejšnjim izjavam zahteva, da se imenuje generalnim guvernerjem Vzhodne Rumelije, ne da bi se določil rok, kdaj se ima zopet imenovati.

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznih izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Naš m preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih posledic čistijo kri, krepijo njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajzami. Ozdravljamo z vspehom bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živga srebra), žalostne posledice skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kiloze ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kiloze, sicer počasi ali gotovo. Prosim pošiljati zaupna pisma z obširnim popisom bolezni s pošto znamko za odgovor. (709—15)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. marca.	7. zjutraj	743.86 mm.	—11.6° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	743.88 mm.	0.0° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.50 mm.	—4.6° C	sl. szh.	jas.	
14. marca.	7. zjutraj	743.62 mm.	—5.2° C	sl. vzh.	snež.	16.20 mm.
	2. pop.	740.31 mm.	—0.4° C	brezv.	snež.	
	9. zvečer	738.30 mm.	—2.2° C	brezv.	snež.	snega.

Srednja temperatura — 5.4° in — 2.6°, za 8.2° in 5.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. marca t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	86 gld. 15 kr.
Srebrna renta	86 „ 20 „
Zlata renta	114 „ 60 „
5% marcna renta	101 „ 85 „
Akcije narodne banke	87 „
Kreditne akcije	303 „
London	125 „ 70 „
Srebro	— „
Napol.	9 „ 95 „
C. kr. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 35 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 „
Ogrska zlata renta 4%	104 „ 70 „
„ papirna renta 5%	95 „ 95 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108 „ 60 „
Kreditne srečke	100 gld. 179 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 117 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	207 „

Otvorenje

mestne mesnice

v Šolskem drevoredu št. 12.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da bodem klal pitano govejo živino in prodajal telečje meso po najnižji ceni. Postrežba bode izvrstna in hitra. Na zahtevanje bode meso v hišo dostavljeno.

Polde Slovša, po domače Selan,

mesar v Ljubljani.

(162—2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

V najem

dam na pet let od 1. aprila 1886 naprej svoj v najboljšem stanu se nahajajoči in vedno obilno vode imajoči

mlin na 4 kolesa

v Pušencih, četrt ure od Ormoža na velikej cesti, s shrambo za moko in zrnje, 2 sobama, 1 kuhinjo, pivnico, 3 svinjskimi hlevi, prostorom za jedno kravo in za seno, vrtom za sočivje in jedno njivo vred.

Poleg mlinarije se tudi lahko krčmarji.

Da se dožene najemnina, bode se dne 28. marca 1886 od 2. ure popoldne naprej ta najem ravno tamkaj licitiral ter vabim k obilnej udeležitvi. Pogoji so jako ugodni.

Matevž Senčar,

(164—2)

lastnik.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (C46—20)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rolovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Velika partija 1 (788—137)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.

Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

JE FRISTINI

LE HOUBLON

Francosk fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo

dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,

profesorji kemije na Dunajskem vsučilišču,

in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti

in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

17, rue Béranger, a PARIS

Med v satovji

a Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetji.

V škatli na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

(84—6)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Kri čistilni čaj.

Melbourne 1880.

Odlikovan pri svetovnih razstavah.

Sydney 1879.

Priznano za to, za kar se ponuja, in poleg tega z dovoljenjem c. kr. dvorne pisarne s sklepom z dne 7. decembra 1858 in pozneje z dne 28. marca 1861 s patentom Njega Veličastva cesarja pred ponarejanjem zavarovano, kar se še pri nobenem domaćem zdravilu ni zgodilo. V tem slučaju gre za že dolgo časa slavnoznani

kri čistilni čaj gosp. lekarja Wilhelm-a v Neunkirchen-u na juž. žel., Spod. Avst., kateri je po tisočerihi skušnjah s svojim antiartritichim in antirevmatičnim uplivom s čiščenjem krvi in sokov pri

trganji in revmatizmu

mnogo pripomogel k zdravju. Da se ozdravi nepravilno mešanje krvi, treba je nekaj časa rabiti kako zdravilo, prirodno vodo itd., in na podlagi te skušnje upeljalo se je zdravljenje v toplicah in vodnih zdravilnicah itd. Ravno tako in sicer z izvrstnim vspehom, ne le samo gotovo, ampak bolje in koreniteje, kakor vsako zdravljenje v toplicah ozdravi Wilhelm-ov kri čistilni čaj (če se dalje časa rabi kot spomladansko, poletno, jesensko in zimsko zdravilo) vse bolezni, ki izvirajo iz onesčiščenja krvi. Tako blaga se kaže ta tekočina za človeštvo, kakor so različne bolezni, ki izvirajo iz spridenja krvi. Zategadelj je, kjer okoliščine zaradi pomanjkanja časa ali pa sredstev ne dopuščajo obiskati kakih dvomljivih toplic, pri trganji po udih, pri vseh zastaranih, trajajočih boleznih (odprtih otročjih nogah, vedno gnojčih ranah), izpuščajih, vsakovrstnih moližih, grintah, hudih in nevarnih oteklinah, Wilhelm-ov kri čistilni čaj jedino in blizno zdravilo za vsacega, ki si hoče utrditi in ohraniti zdravje in življenje.

Pitje čaja v obliki ovetka zdravilnih zelišč kaže se kot polagoma raztapljajoče in ur n goneče sredstvo za notranjo rabo, s čemer cel organizem telesa nekako prešine in v posameznih delih ustanovi normalno odločitev ako se je kje motila. Zaradi tega je kri čistilni čaj posebno dobro zdravilo pri boleznih na jetrih in vranici, nadalje pri zlati žili, slatenici, zapirani vode in slabem želodcu itd. Pa tudi bolezni sekundarne nature, kakor napenjanje, zabasanje, polucija, moško slabost, ženski tok itd., škrofeljne itd. radikalno ozdravi kri čistilni čaj.

Da tako domače sredstvo, ki se tako zelo potrebuje, lahko zapelje k slepariji in ponarejanju, se lahko razume, tedaj je treba kri čistilni čaj dobivati naravnost od izvora, namreč od Frana Wilhelm-a, lekarja v Neunkirchen-u pri Dunaji, ali pa pri spodaj navedenih zalogah.

Naposled je še omeniti, da jeden zavitek zadosti za osem dnij in da je vsakemu zavitku dodan navod, kako rabiti, v raznih jezikih. Cena zavitku avst. velj. gld. 1.—.

Brošura o zdravilnih vspehih zastoj in franko.

V Ljubljani: Peter Lassnik. V Postojini: Anton Lebar, lekar. V Škofji Loki: Karol Fabiani, lekar. V Kranji: Karol Šavnik, lekar. V Kostanjevici: Alojzij Gatsch. V Metliki: Fr. Wacha, lekar. V Rudolfovaru: Dom. Rizzoli, lekar. (744—7)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg- 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waitznergasse 6.

(142—7)

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.